

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 162/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť S. U., N., zastúpeného advokátkou JUDr. L. F., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. P 163/2002 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP 14/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. U. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. februára 2013 doručená sťažnosť S. U. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným 18. marca 2013, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. P 163/2002 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP/14/2012.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta neprimeranú dĺžku ním iniciovaného súdneho konania o zníženie výživného vedeného na okresnom súde, ktoré malo trvať takmer 10 rokov, a súčasne „*zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku*“ krajského súdu vydaného pod č. k. 20 CoP 14/2012-403 z 20. júna 2012, ktorým bol zmenený rozsudok okresného súdu č. k. P 163/2002-351 z 8. februára 2011. V tejto súvislosti sa podrobne zaoberá skutkovými okolnosťami, na základe ktorých všeobecné súdy konajúce vo veci dospeli k meritórnemu rozhodnutiu, a tiež obsahom odôvodnenia rozsudku krajského súdu.

V doplnení svojej sťažnosti z 15. marca 2013 doručenej 18. marca 2013 sťažovateľ upresňuje, že sťažnosťou namieta „porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ postupom okresného súdu aj krajského súdu. Ďalej uvádza, že svojím návrhom doručeným okresnému súdu 26. septembra 2002 ako navrhovateľ „uplatnil návrh na zníženie vyživovacej povinnosti... určenej rozsudkom bývalého Obvodného súdu Bratislava II z 22. 10. 1992, sp. zn. 10 C/44/92... Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 13. 01. 2003 a potom v mesiaci február a marec 20003. V období od marca 2003 sa domnievam, že Okresný súd Bratislava II bol vo veci nečinný. Dňa 16. 03. 2007 dovърšila B. V. plnoletosť a z ďalšieho priebehu súdneho sporu mám vedomosť o návrhu zástupcu plnoletej B. V. zo dňa 04. 06. 2007 na zmenu návrhu na zvýšenie výživného. Zrejme z tohto podnetu prvostupňový súd začal byť opäť čiastočne činný a vytýčil pojednávania dňa 25. 06. 2007, 10. 09. 2007, 28. 03. 2008, 11. 07. 2008 a 01. 08. 2008. Vychádzajúc z dostupných dokladov ďalšie pojednávanie vo veci samej vytýčil Okresný súd Bratislava II až dňa 25. 03. 2009 a následne ďalšie dňa 27. 04. 2009 a 27. 5. 2009. V kritickom období od marca 2003 do júna 2007 nemám vedomosť o procesných dôvodoch, ktoré by prvostupňovému súdu bránili pokračovať v začatom konaní, napriek

tomu sa pojednávania nekonali. Na pojednávaní konanom dňa 08. 07. 2009 vyhlásil Okresný súd Bratislava II rozsudok, ktorý je žurnalizovaný v súdnom spise na č. l. 192.

Je pravdou, že som uplatnil svoje procesné práva účastníka konania a podal som proti prvostupňovému rozsudku z 08. 07. 2009 odvolanie dňa 14. 08. 2009. Prvostupňový súd v predmetnom rozsudku opomenul rozhodnúť o časti návrhu, preto dňa 25.08.2009 vydal doplniaci rozsudok. Prvostupňový súd vydal doplniaci rozsudok bez toho, aby ho verejne vyhlásil a bez toho, aby účastníci boli zákonným spôsobom informovaní o tom, že v ich právnej veci bude vyhlásený rozsudok. Z týchto procesných dôvodov Krajský súd Bratislava svojím uznesením zo dňa 18. 12. 2009, sp. zn.: 20 CoP 94/09 doplniaci rozsudok súdu prvého stupňa z 25. 08. 2009 zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Na pojednávaní dňa 22. 03. 2010 prvostupňový súd opätovne vyhlásil podľa ust. § 166 ods. 2 O. s. p. doplniaci rozsudok, ktorým doplnil svoje rozhodnutie z 08. 07. 2009. Mám za to, že predĺženie konania od 08. 07. 2009 do 22. 03. 2010 možno pripísať na vrub prvostupňového súdu.

V dôsledku podaného odvolania rozhodoval vo veci Krajský súd Bratislava, ktorý svojím uznesením zo dňa 27. 10. 2010 zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňový súd po zrušení rozsudku doplnil dokazovanie v rámci pojednávania dňa 12. 10. 2011, 09. 11. 2011 a dňa 08. 12. 2011 vyhlásil v poradí druhý meritórny rozsudok. Na základe môjho odvolania ako aj odvolania protistrany odvolací Krajský súd Bratislava dňa 20. 06. 2012 vytýčil pojednávanie a zároveň vyhlásil vo veci konečné rozhodnutie - rozsudok sp. zn. 20 CoP /14/2012-403, ktorým zmenil prvostupňový rozsudok z 08. 12. 2011 v môj neprospech...

Mám za to, že moje správanie ako sťažovateľa neprispelo závažnou mierou k dĺžke posudzovaného súdneho konania. Využitím riadnych opravných prostriedkov proti meritórnemu rozhodnutiu prvostupňového súdu zo strany účastníka konania nemožno bez ďalšieho dôvodiť neprimeranú dĺžku trvania sporu...

Som toho názoru, že občianske súdne konanie, ktoré trvá od 26. 09. 2002, pričom konečné rozhodnutie je vyhlásené odvolacím súdom dňa 20. 06. 2012 možno považovať za nezlučiteľné so základnými zákonnými i ústavnými garanciami spravodlivého súdneho konania.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vydal takéto rozhodnutie:

„1. Základné právo sťažovateľa S. U. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní pod sp. zn. 20 CoP / 14/2012 a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní pod sp. zn.: P 163/2002, porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu v Bratislava, pod sp. zn. 20 CoP /14/2012-403 zo dňa 20.06. 2012 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

3.Sťažovateľovi S. U., sa priznáva finančné zadosťučinenie 7000,- Eur, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný sťažovateľovi zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažovateľovi S. U. priznáva trovy konania... 275,94 Eur... ktoré je povinný Krajský súd v Bratislave zaplatiť... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd stabilne zotrváva na stanovisku, že nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03, III. ÚS 513/2011).

Ako z obsahu sťažnosti a jej doplnenia vyplýva, sťažovateľ potom, ako upustil od námietky porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy formulovanej v argumentácii sťažnosti, sťažnosťou namieta len porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. P 163/2002 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP 14/2012.

Sám sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že o jeho návrhu bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu č. k. P 163/2002-351 z 8. decembra 2011 a v dôsledku podaného odvolania následne rozsudkom krajského súdu č. k. 20 CoP 14/2012-403 z 20. júna 2012, ktorým krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jeho vyživovaciu povinnosť voči jeho dcére zvýšil a sťažovateľov návrh na zníženie výživného zamietol. Ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu č. k. P 163/2002-351 z 8. decembra 2011 v spojení

s rozsudkom krajského súdu č. k. 20 CoP 14/2012-403 z 20. júna 2012 nadobudol právoplatnosť 30. júla 2012, t. j. namietané porušenie základného práva už netrvá.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že o návrhu sťažovateľa na zníženie výživného bolo právoplatne rozhodnuté 30. júla 2012, preto k prípadnému zásahu do označeného základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. P 163/2002 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP 14/2012 už nemôže po tomto dni dochádzať. Sťažovateľ však svoju sťažnosť adresovanú ústavnému súdu odoslal na poštovú prepravu až 14. februára 2013, čo je zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej zákonom o ústavnom súde na podanie sťažnosti. Ústavný súd preto predloženú sťažnosť posúdil ako oneskorene podanú a odmietol ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti preto ústavný súd o ďalších návrhoch uplatnených v sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2013